

**MUZEJ GRADA ZAGREBA 14. XI—14. XII
PORTRETI ZAGREPČANA
U XIX STOLJEĆU**

Staloženo doba već zrelog građanskog društva i dosta čedno dimenzionirane vlastele provincijskog Zagreba promatra nas s ovih portreta neuznemireno sudbinskim zbivanjima, sito i zadovoljno u svom sitnom i udobnom bidermajerskom mentalitetu.

Ima u tom miru, mirnijem od stvarnosti onih dana, u tom skladu, skladnijem od života kojim su živjeli, ima u toj tišini, u toj prisnoj privlačnosti, u toj mekoći dobroćudnih muževa i žena koji kao da se prave važniji no što su bili, u toj izlizanoj ljepoti starih dana — nešto od onog dragog opijuma kome će se bez mnogo otpora prepustiti romantično naklonjeni duhovi.

Čovjek odnekud očekuje zvuke muzičkog automata i možda je zaista šteta što ni zvukova ni automata nema. Ugođaj, već sada prislan i topao, dobio bi ne samo na intenzitetu već i na životnoj vjernosti, koristeći tako ne samo sintetskoj percepciji, ne samo suvremenijem pristupu fenomenu izložbe nego i onom vibriranju posjetiočeve emocionalnosti na koje ova topla izložba spretno i sretno, pametno računa.